

40-lecie pracy naukowej profesora dra inż. Witolda Koehlera

40-летие научной деятельности профессора докт. Витольда Кэллера

40 years of the scientific activity of Prof. Dr Ing. Witold Koehler

W roku 1974 prof. dr Witold Koehler obchodzi 40-lecie pracy naukowej w leśnictwie. Jeszcze jako student Wydziału Leśnego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego rozpoczął pracę zawodową w Zakładzie Ochrony Lasu Instytutu Badawczego Lasów Państwowych, gdzie do września 1939 roku zatrudniony był na stanowisku asystenta.

W latach 1945—1949 kolejno kierował Stacją Ochrony Lasu w Drewnicy, pełnił obowiązki st. asystenta w Zakładzie Ochrony Lasu i Entomologii SGGW oraz był inspektorem w Wydziale Ochrony i Hodowli Lasu Departamentu Zagospodarowania Lasów Ministerstwa Leśnictwa. W listopadzie 1949 r. został przeniesiony do Instytutu Badawczego Leśnictwa obejmując kierownictwo Zakładu Ochrony Lasu. W 1954 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego a w 1964 r. profesora zwyczajnego.

W trudnym okresie lat pięćdziesiątych oraz w następnym 10-leciu zapewnił prof. W. Koehler Zakładowi prawidłowy jego rozwój organizacyjny, a przez trafny i nowatorski dobór problematyki badawczej, czołową pozycję wśród podobnych zakładów leśnych instytutów w krajach sąsiadujących. Stworzona przez Niego szkoła ochrony lasu ma dziś szerokie kontakty z licznymi instytutami wielu krajów i liczy się nie tylko w Europie, ale i poza jej granicami.

Zasługi prof. W. Koehlera dla leśnictwa polskiego, a w szczególności dla ochrony lasu, są ogromne i nie sposób w krótkim artykule pokusić się o dokonywanie całokształtu ich oceny. Podsumowywanie dorobku naukowego i osiągnięć byłoby tym bardziej nieuzasadnione, że Profesor nadal znajduje się w pełni sił twórczych i należy żywić nadzieję i przekonanie, że w oparciu o swoje nadzwyczaj bogate doświadczenie przekazywać będzie nauce i praktyce leśnictwa jeszcze wiele cennych opracowań.

Dotychczasowy dorobek twórczości profesora Koehlera stanowi prawie 200 pozycji; są to prace naukowe i popularnonaukowe, dokumentacje, podręczniki i pozycje książkowe, artykuły oraz scenariusze i komentarze filmów przyrodniczych.

Charakterystyczną i znamioną cechą Jego twórczości naukowo-badawczej jest poszukiwanie szerokich bioekologicznych ujęć dla rozpatrywanych przez Niego zagadnień. Wyraża się to konsekwentnym stosowaniem metod ekologicznych w badaniach nad gradacjami populacji szko-

dników, w dążeniu do analizowania szkód wyrządzanych przez owady na tle stosunków biocenotycznych oraz w wyjaśnianiu oporu środowiska jako efektu kompleksowych interakcji wielu czynników biotycznych i abiotycznych. To ekologiczne podejście jest logicznym następstwem poważnych osiągnięć jakie uzyskał prof. Koehler zmierzając do udoskonalenia metod ochrony lasu przez rozważne zastępowanie dotychczasowych jednostronnych i mało selektywnych metod walki ze szkodnikami wysoce selektywną ogniskowo-kompleksową metodą biologicznej ochrony lasu wysoce selektywną ogniskowo-kompleksową metodą biologicznej ochrony lasu, łączącą w sobie wszystkie najistotniejsze walory środków lub zabiegów biologiczno-technicznych.

Szczególnie duże zasługi położył prof. Koehler w zakresie rozwoju kadry naukowej nie tylko Instytutu Badawczego Leśnictwa, ale również wielu wyższych uczelni, instytutów Polskiej Akademii Nauk, instytutów resortowych, a także kilku placówek naukowych za granicą. Miernikiem wysokiego uznania może być wyjątkowo duża liczba prowadzonych przez Niego przewodów doktorskich, recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych oraz ocen twórczości naukowej w związku z nadaniem tytułów docenta, profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego.

W okresie wielu lat prof. W. Koehler bardzo aktywnie udzielał się w pracy naukowo-społecznej i działalności popularno-naukowej. Był, bądź jest jeszcze, członkiem kilku komitetów naukowych PAN, członkiem rad naukowych kilku instytutów naukowo-badawczych, członkiem Rady Naukowo-Technicznej Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, członkiem Podkomisji FAO przy MLiPLD, wiceprzewodniczącym Polskiego Towarzystwa Entomologicznego i przewodniczącym Komisji Ochrony Lasu PTL. Licznym rzeszom przyrodników, entomologów, ekologów, a przede wszystkim leśnikom, znane i wysoko cenione są wykłady, odczyty i referaty wygłaszane przez prof. W. Koehlera. W sposób prosty i bezpośredni przekazywał On trudne nieraz zagadnienia ze swoją swadą i talentem oratorskim.

Najbliższym współpracownikom przez wiele lat wspólnych wysiłków, oprócz głębokiego umiłowania przyrody, zaszczepiał ambicję podwyższania kwalifikacji i zdobywania stopni naukowych, dociekliwość i cierpliwość badacza oraz krytyczną ocenę uzyskiwanych wyników i ostrożność wnioskowania.

Za zasługi dla polskiego leśnictwa był prof. W. Koehler wielokrotnie wyróżniany i nagradzany. W 1952 r. otrzymał Nagrodę Państwową III st., w 1955 Medal X-lecia Polski Ludowej, 1956 Srebrną Odznakę Racjonalizatora i w tym samym roku Złoty Krzyż Zasługi, a w 1964 r. Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Po ukończeniu 65 lat, z dniem 31 marca 1974 r., profesor dr Witold Koehler, kierownik Zakładu Ochrony Lasu IBL, na własną prośbę zakończył pracę w Instytucie Badawczym Leśnictwa.

Jakkolwiek formalne związki służbowe na życzenie prof. W. Koehlera zostały z IBL rozwiązane, to jednak leśnictwo polskie, a szczególnie ochrona lasu, liczy na dalszą pomoc i współpracę.

Jerzy Burzyński